مقایسهی تأثیر ترکیبهای اتری به عنوان الکتروندهندههای درونی نوین بر کاتالیستهای زیگلر - ناتا برای پلیمریزاسیون پروپیلن

رویا زاهدی دانشکده شیمی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)، تهران، ایران

فرامرز افشار طارمی*⁺ دانشکده مهندسی پلیمر، دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)، تهران، ایران

> **رقیه جمجاه** پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران، تهران، ایران

چكىلە: در اين پژوهش، ۲،۱- دى متوكسى-۲،۲- بيس (متوكسى متيل) پروپان (راندمان: ۸۸٪)، ۵۵۵- بيس (متوكسى متيل) -۲، ١- دى اكسان (راندمان ۸۹٪)، ١- متوكسى -۲،۲- بيس (متوكسى متيل) بوتان (راندمان: ۸۹٪)، ۲،۱- دى متوكسى -۲- ((۲- متوكسى -۲) ٢- بيس (متوكسى متيل) پروپوكسى) متيل) -۲- (متوكسى متيل) پروپان (راندمان: ۸۸٪) و ۱- (۲۰۱- بيس (متوكسى متيل) بوتوكسى) -۲، ٢- بيس (متوكسى متيل) پروپوكسى) متيل) -۲- (متوكسى متيل) پروپان (راندمان: ۲۸٪) و ۱- (۲۰۱- بيس (متوكسى متيل) بوتوكسى) -۲، ٢- بيس (متوكسى متيل) پروپوكسى) متيل) -۲- (متوكسى متيل) پروپان (راندمان: ۲۸٪) و ۱- (۲۰۱- بيس (متوكسى متيل) بوتوكسى) -۲، ٢- بيس (متوكسى متيل) پروپوكسى) متيل) -۲- (متوكسى متيل) پروپان (راندمان: ۲۸٪) و ۱- (۲۰۱- بيس (متوكسى متيل) بوتو ٢- بيس (متوكسى متيل) پروپوكسى) متيل) -۲- (متوكسى متيل) پروپان (راندمان: ۲۸٪) و ۱۰- (۲۰۱- بيس (متوكسى متيل) بوتو ٢- بيس (متوكسى متيل) پروپوكسى) متيل) -۲۰ (متوكسى متيل) پروپان (راندمان: ۲۸٪) و ۱۰- (۲۰۱- بيس (متوكسى متيل) بوتو ٢- بيس (متوكسى متيل) بوتان (راندمان: ۲۹٪) به عنوان الكترون دهندامهاى درونى نوين با روش ويليا مسون سنتر شدند. اترهاى ٢- بيس (متوكسى متيل) بوتان (راندمان: ۲۹٪) به عنوان الكترون دهندامهاى درونى تهيه شدند. اترهاى مولى بهينه ٢٠ (الكترون دهندامهاى درونى سنتر شده (RD/IB) و همچنين بدون الكترون دهندامى درونى تهيه شدند. سپس پليمريزاسيون پروپيلن به منون دهندامهاى درونى اترى الاليست صنعتى زيگل – ناتا، با و بدون الكترون دهندامى درونى اترى نوين بر فعاليت به منده با باسخدهى به هيدروژن كاتاليست صنعتى زيگل – ناتا، با و بدون الكترون دهندمهاى درونى اترى نوين بر فعاليت به منده با يكتروندها متورن عامل انتقال زنجير انجام شد. تأثير الكترون دهندمهاى درونى اترى نوين بر فعاليت په منده بريايى درجى بلورينگى و ويژگى هاى گرمايى پلى پروپيل هاى برليى در زايلن، وزن مولكولى متوسط وزنى، توزيع تويه شده بر پايى درجى بلورينگى و ويژگى ماى پلى پروپيلى هاى توليد شده، با يكنديگر و همچنين با كاتليست تهيه شده بر پايى داراى داراى الكترون دهندماى درونى دى ايزوبو تيل فتالات و كاتاليست با دون الكترون دهندماى درونى مقايسه شدند. تويه شداند. پايم درونى دى درونى دى ايزوبو تيل فتالات و كاتاليست با دون الكترون دمندماى درونى مقايسه شدند.

واژه های کلیدی: پلیمریز اسیون پروپیلن؛ کاتالیست های زیگلر – ناتا؛ الکترون دهنده های درونی؛ ترکیب های اتری؛ واکنش ویلیامسون

KEYWORDS: Propylene polymerization; Ziegler-Natta catalysts; Internal donors; Ether compounds; Williamson reaction.

* عهدەدار مكاتب

⁺E-mail: Afshar@aut.ac.ir

مقدمه

پلیپروپیلن یکی از پرمصرفترین پلیمرها در جهان است که با کاتالیستهای زیگلر – ناتا بر پایهی MgCl₂ تولید میشود [۲، ۱]. پلیمریزاسیون با استفاده از کاتالیستهای زیگلر – ناتا بر پایهی MgCl₂ از جمله مهمترین روشها برای تولید انواع پلیمرها از سال ۱۹۵۶ میلادی است [۳]. این کاتالیستها با ساده کردن فرایند پلیمریزاسیون و بهبود کیفیت پلیمر در پلیمریزاسیون اولفینها به موفقیت شگرفی دست یافتهاند [۶–۴].

کاتالیستهای اولیهی زیگلر – ناتا فعالیت و فضاویژگی پایینی داشتند. معرفی MgCl2 بهعنوان پایه، فعالیت کاتالیستها را بسیار بهبود داد، ولی دستیابی به فضاویژگی بالا پس از معرفی الکتروندهندهها بهدست آمد [۷]. از سال ۱۹۷۰میلادی چهار نسل دیگر کاتالیستهای زیگلر – ناتا برای تولید صنعتی پلیپروپیلن ایزوتاکتیک معرفی شدند که تفاوت آنها در نوع الکتروندهندههای استفاده شده است [۸].

گونههای ۲iCl4 بهتنهایی قادر به پایدار کردن سطوح MgCl₂ نیستند و ممکن است در شرایط پلیمریزاسیون از سطوح پایه جدا شوند. ولی با افزودن الکتروندهندهها قدرت اتصال ۲iCl₄ روی این سطوح بهبود مییابد [۹]. اتصال مستقیم الکتروندهندهی درونی به پایهی MgCl₂ بیانگر تأثیر بیشتر الکتروندهندهی درونی روی ویژگیهای فراورده پلیمری در مقایسه با الکتروندهندهی بیرونی است [۱۰].

MgCl₂ این کاتالیستها شامل ۲iCl₄ بهعنوان مرکز فعال، MgCl₂ بهعنوان مرکز فعال، MgCl₂ بهعنوان پایه [۲۴–۱۱] و الکتروندهندهها به منظور افزایش نظمفضایی [۲، ۱] و فضاویژگی کاتالیست هستند [۱۲]. کارایی یک سامانه کاتالیستی وابسته به زوج الکتروندهندههای درونی و بیرونی آن است [۱۵].

در فرایند پلیمریزاسیون الکتروندهندههای درونی با تشکیل کمپلکس با کمککاتالیست آلکیل آلومینیوم از سامانه کاتالیست جدا می شوند و پس از آن الکتروندهندههای بیرونی مسئول فراهم کردن ایزوتاکتیسیتهی بالا برای زنجیرهای پلیمر هستند [۱۷، ۱۶]. تبادل الکتروندهندههای درونی با الکتروندهندههای بیرونی روی سطح کاتالیست انجام می شود [۱۸]. در واقع الکتروندهندهها می توانند تاکتیسیتهی پلی پروپیلن را (بدون کاهش فعالیت [۱۹]) افزایش دهند [۲۰، ۱۰]، توزیع وزن مولکولی را بهبود دهند [۲۱] و وزن مولکولی پلیمر را با افزایش هیدروژن کنترل کنند [۲۲]. الکتروندهندهها مرکزهای ویژهای را روی سطح MgCl₂ مرکزهای فعال غیرفضاویژه را در کاتالیست ایجاد می کند [۳۳]. بنابراین افزایش ایزوتاکتیسیتهی پلی پروپیلن به دلیل عملکرد انتخابی

الکتروندهندمها روی مرکزهای فعال متفاوت در کاتالیست است [۱۹]. الکتروندهندمهای درونی روی ساختار پایه [۲۴]، تثبیت بلورهای کوچک اولیهی منیزیم کلرید [۲۵، ۱۱]، مقدار و توزیع مرکزهای فعال تیتانیوم در کاتالیستها [۲۵–۲۷]، فضاگزینی کاتالیست [۱۳]، ویژگیهای پلیمر تولید شده (مانند ایزوتاکتیسیته، وزن مولکولی و توزیع وزن مولکولی) [۸۸]، بر چگالی الکترونی گونههای تیتانیوم (پیش مادهی مراکز فعال) و در نتیجه بر واکنش پذیری آن ها تأثیر می گذارند و از نظر الکترواستاتیکی برای ویژگی اتصال پروپیلن را بهبود میدهند و از انتقال زنجیر به مونوم

جلوگیری می کنند [۱]. در سال ۱۹۸۹میلادی کاتالیستهای دارای الکترون دهندههای درونی ۱٬۸۱ - دیاتر برای پلیمریزاسیون پروپیلن توسط شرکت هایمونت^۱ معرفی شدند [۳۰، ۲۹]. اترها الکترون دهندههای مؤثری در کاتالیستهای زیگلر – ناتا هستند [۳۱]. این نسل از کاتالیستها بهدلیل کوئوردینه شدن قوی الکترون دهندههای درونی با پایه، نیاز به الکترون دهندهی بیرونی ندارند و در پلیمریزاسیون پروپیلن، تنها ترکیب سادهی AIR کافی است. بنابراین با حذف الکترون دهندهی بیرونی از پلیمریزاسیون پروپیلن هزینههای تولید کاهش یافته و فناوری سنتز کاتالیست ساده میشود. البته کارایی این کاتالیستها فناوری الکترون دهندههای بیرونی بهبود می ابد [۳۳]. کاتالیستهای دارای الکترون دهندههای درونی ۲٬۳ – دی اتر کنترل خوبی روی وزن مولکولی [۱] و ساختار پلی پروپیلن تولید شده دارند و به مقدارهای کم تیتانیوم و ترکیبهای آلومینیوم نیاز دارند [۳۴].

کاتالیستهای دارای دی اتر به دلیل فعالیت بالا، پاسخدهی بسیار خوب به هیدروژن، توزیع وزن مولکولی باریک و مقدار کم پلیمر محلول در زایلن بسیار مورد توجه قرار گرفته اند [۳۰، ۲۸]. پلیمرهای تولید شده ایزوتاکتیسیته ی بالا و مقدار الیگومر پایینی دارند [۳۰]. الکترون دهنده های درونی دی اتری حتی در تماس با کمک کاتالیست همچنان به پایه متصل باقی می مانند و از کاتالیست جدا نمی شوند. بنابراین الکترون دهنده های دی اتری حتی در نبود الکترون دهنده های بیرونی دارای فضاویژگی بالایی هستند [۲۷، ۲۵].

تأثیر الکتروندهندههای درونی اتری بر فعالیت کاتالیستهای بر پایهی MgCl₂ بهصورت ایجاد ممانعت فضایی با استخلافهای موجود، توانایی اتصال اتم اکسیژن به تیتانیوم و فاصلهی بین اتمهای اکسیژن است.

استخلافهایی با ممانعت فضایی کمتر در ترکیبهای دی اتری در فعالیت کاتالیست تغییر چندانی ایجاد نمی کنند ولی باعث کاهش

⁽¹⁾ Himont Company

ایزوتاکتیسیته ی پلی پروپیلن می شوند [۳۵]. اگر فاصله ی اتمهای اکسیژن در الکترون دهنده های درونی اتری بسیار کم باشد این امر مانع از اتصال اتمهای اکسیژن به پایه می شود. بنابراین فاصله ی بین اتمهای اکسیژن باید مقداری بهینه باشد [۳۳]. ۳،۱ – دی اترها با فاصله ی مناسب اتمهای اکسیژن – اکسیژن [۳۶، ۳۷] به صورت یک لیگاند دودندانه از طریق اتصال کیلیت [۳۴] به اتمهای منیزیم چهاراتصالی روی سطوح (۱۱۰) بلور MgCl کوئوردینه می شوند [۳۳]. بنابراین اتم تیتانیوم اکتاهدرال با دو اتم اکسیژن کوئوردینه شده، ترکیب پایداری را در محلول تشکیل می دهد [۳۴].

بیش ترین تأثیر الکتروندهندههای درونی ۳،۱ – دی اتر می تواند به دلیل فاصله ی کوتاه بین اتم های اکسیژن گروه های آلکوکسی، برای اتصال به یون های منیزیم همانند، روی سطح (۱۱۰) بلور MgCl₂ باشد [۱]. بنابراین فاصله ی اتم های اکسیژن عاملی مؤثر بر کارایی الکترون دهنده های دی اتری است [۳۸]. دی اترها Mg مؤثر بر کارایی الکترون دهنده های دی اتری است [۳۸]. دی اترها در بلور MgCl₂ کوئوردینه می شوند و منجر به افزایش چگالی الکترونی در اطراف اتم های Ti، که با پل های کلر به اتم های Mg کوئوردینه شده اند، می شوند [۳۹].

هنگامی که استخلافهای موقعیت (۲) دی اترها حجیم باشند و فاصلهی بین اتمهای اکسیژن در آنها نزدیک به ۳ (۴ /۲۸–۲۸۸) باشد کاتالیست زیگلر – ناتا دارای بیش ترین کارایی در پلیمریزاسیون است. الکتروندهندههای درونی دودندانهی ۲،۱– دی اترها نه تنها دارای فاصلهی O-O مناسب برای کوئوردینه شدن مؤثر با پایهی MgCl2 هستند، بلکه برخلاف استرهای فتالات در تماس با کمک کاتالیست AIEts از پایه حذف نمی شوند و برخلاف آلکوکسی سیلان ها در مرحلههای تهیه یکاتالیست با TiCl4 واکنش نمی دهند [۴۰].

در این پژوهش، نخست ترکیبهای اتری با روش ویلیامسون سنتز شدند. سپس به عنوان الکتروندهندههای درونی در تهیهی کاتالیستهای زیگلر – ناتا استفاده شدند. پلیمریزاسیون پروپیلن با کاتالیستهای زیگلر – ناتای تهیه شده، کاتالیست صنعتی زیگلر – ناتا و کاتالیست بدون الکتروندهندهی درونی در حضور کمککاتالیست تری اتیل آلومینیوم و گاز هیدروژن انجام شد. سپس برای مقایسهی تأثیر الکتروندهندههای درونی اتری نوین در کاتالیستهای زیگلر – ناتای تهیه شده، شناسایی پلیپروپیلنهای تولید شده با استفاده از فناوریهای انحلال پذیری در زایلن، شاخص جریان مذاب، کروماتو گرافی ژل تراوایی و گرماسنجی پویشی تفاضلی انجام شد.

علمی _ پژوهشی

بخش تجربی مواد شیمیایی

همهی سنتزها و انتقال مواد در جو نیتروژن خشک و درون جعبهی دستکشدار (گلاوباکس) انجام شد. گاز نیتروژن (برای سنتز الکتروندهندههای اتری از شرکت فرافن گاز با خلوص ۹۹/۹۹۹٪ خریداری شد و برای سنتز کاتالیستهای زیگلر – ناتا و پلیمریزاسیون پروپیلن از خط گاز نیتروژن پتروشیمی مارون استفاده شد.) پس از عبور از ستونهای خشککن مورد استفاده قرار گرفتند.

۲۰۱۹ دیاکسان–۵،۵ دی متانول (۹۰٪ آلدریچ)، پنتااریتریتول (۹۹٪ آلدریچ)، دی(تری متیلول پروپان) (٪۹۷ آلدریچ)، دی پنتااریتریتول تریس(هیدروکسی متیل)پروپان (۹۹٪ آلدریچ)، دی پنتااریتریتول (آلدریچ)، تولوئن (٪۹۹، اکروز)، دی اتیل اتر (۹۹٪، شارلو)، تیتانیوم تتراکلرید (۹۹٪/۹۹، تیانجین) و فسفر پنتوکسید (٪۹۹، آلدریچ، که برای حذف مقدارهای جزئی رطوبت و اکسیژن در گلاوباکس و دسیکاتورها استفاده شد [۴۱].) خریداری شدند. اتیل استات (۸٪/۹۹)، هگزان (۹۹٪ (٪)، ۲۰۱۰ دی اکسان (۹۹٪)، ترشیوبوتیلات پتاسیم، اورتوزایلن (۸٪/۹۹≤)، تتراهیدروفوران (۹۹٪)، متیل یدید (۹۹٪)، هپتان کلسیم هیدرید (۵۹٪)، کلسیم کلرید، الکمولکولی (۸۹ و ۸۹)، سدیم کلرید، بنزوفنون، سولفوریکاسید (۷۹–۵۹٪)، هیدروژن پراکسید سدیم کلرید، بنزوفنون، سولفوریکاسید (۷۹–۵۹٪)، هیدروژن پراکسید

هگزان (۹۹٪/۹۹)، گاز پروپیلن (۸٪/۹۹)، گاز هیدروژن (۹۹٪/۹۹) و تری اتیل آلومینیوم (۱۰٪)، سیکلوهگزیل متیل دی متوکسی سیلان (C-donor) و دی سیکلوپنتیل دی متوکسی سیلان (D-donor) از شرکت پتروشیمی مارون و اداکت منیزیم کلرید از پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران و شرکت پژوهش و فناوری پتروشیمی تهران فراهم شد.

دستگاهها و تجهیزها

بهدلیل حساسیتی که مرحلههای سنتز این ترکیبها، به اکسیژن و رطوبت دارند، همه مرحلههای انتقال و توزین مواد درون جعبهی دستکشدار و تحت جریان گاز خنثی نیتروژن انجام شد. برای پلیمریزاسیون پروپیلن از راکتور ۲/۵ لیتری با جنس فولاد ضدزنگ (استیل) ساخته شده در شرکت پتروشیمی مارون استفاده شد. این راکتور مجهز به سامانه کنترل کنندهی دما، فشار و دور همزن بود. دمای ژاکت راکتور نیز بهوسیله جریانهای بخار آب و آب سرد تنظیم میشد. برای سنتز کاتالیستها از یک راکتور شیشهای دوجداره با ورودی و خروجی روغن استفاده شد. دمای راکتور سنتز

کاتالیست با دستگاه سیرکولاتور مدل Thermo Haake B12 مجهز به حمام روغن تنظیم شد. تغلیظ نمونهها با دستگاه روتاری مدل IKA HB10 Basic و پمپ خلاً مدل Motori S.R.L انجام شد.

الکتروندهندههای سنتز شده بهوسیله طیفسنج مادون قرمز تبدیل فوریه مدل Bruker Tensor 27 و طیفسنج رزونانس مغناطیسی هسته مدل Bruker Ultrasheild-400 شناسایی شدند. مقدار خلوص ترکیبات اتری بهوسیله دستگاه کروماتوگرافی گازی مدل Varian 3800 تعیین شدند. مقدارهای تیتانیوم و کلر موجود در کاتالیستها به ترتیب بهوسیله اسپکتروفتومتر فرابنفش – مرئی مدل Hach-Dr 6000 و تیتراتور مدل Mettler Toledo D153 تعیین شدند. دمای ذوب، آنتالپی ذوب، دمای تبلور، آنتالپی تبلور و درجهی شدند. دمای ذوب، آنتالپی ذوب، دمای تبلور، آنتالپی تبلور و درجهی شدند. دمای ذوب، آنتالپی ذوب، دمای تبلور، آنتالپی تبلور و درجهی بلورینگی پلیپروپیلنها بهوسیله دستگاه گرماسنجی پویشی تفاضلی مدل ⁹228 Mettler Toledo مانجی پویشی تفاضلی بلورینگی پلیپروپیلنها بهوسیله دستگاه گرماسنجی وزنمولکولی بهوسیله دستگاه تعیین شاخص جریان مذاب مدل Ceast Melt بهوسیله دستگاه تعیین شاخص جریان مذاب مدل 2000 پلیپروپیلنها نیز بهوسیله دستگاه کروماتوگرافی ژل تراوایی مدل پلیپروپیلنها نیز بهوسیله دستگاه کروماتوگرافی ژل تراوایی مدل

روشها

پس از سنتز و شناسایی ترکیبهای اتری با تعداد گروههای متوکسی گوناگون، کاتالیستهای زیگلر – ناتا بر پایهی MgCl2 با استفاده از این ترکیبات اتری به عنوان الکتروندهندههای درونی تهیه و در پلیمریزاسیون پروپیلن به کار برده شدند. به منظور مطالعه ی نقش الکتروندهندههای درونی اتری با تعداد گروههای متوکسی گوناگون در کاتالیستهای زیگلر – ناتا برای پلیمریزاسیون پروپیلن، ویژگیهای پلیپروپیلنهای تولید شده با آنها با استفاده از فناوریهای گوناگون بررسی شد به منظور بررسی تأثیر حضور و نوع الکتروندهندههای درونی در کاتالیستهای زیگلر – ناتا، پلیپروپیلنهای تولید شده با کوناگون بردای الکتروندهندههای درونی اتری با پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیست صنعتی زیگلر – ناتا داری الکتروندهنده ی مولید شده با کاتالیست صنعتی زیگلر – ناتا داری الکتروندهنده ی مولید شده با کاتالیست منعتی زیگلر – ناتا داری الکتروندهنده ی

سنتز ترکیب تترا - اتری ۳،۱- دیمتوکسی-۲،۲- بیس(متوکسی-متیل)پروپان (ID-1)

به بالن بهطور کامل خشک و هوازدایی شده با گاز نیتروژن خشک دارای مگنت، نخست سدیم هیدرید (۶/۱۲ mmol،۰/۱۴۸ g) و تتراهیدروفوران

خشک (M L) افزوده شد. محتویات بالن در حال همزدن تا دمای C[°] · (M L) سرد شد. سپس محلول پنتااریتریتول (g × //۰ ، mmol، در مدت زمان بیش در تتراهیدروفوران (A mL) بهصورت قطره قطره، در مدت زمان بیش از min ۱۰ سه مخلوط واکنش افزوده شد. پس از آن مخلوط واکنش بهمدت A r (A mL) به محرت قطره قطره، در مدت زمان بیش از M L ، M L به محلوط واکنش افزوده شد. سپس متیل یدید (A mL) محمد A r min افزوده شد. سپس متیل یدید (A mL) محمد A r mol A r min از آن مخلوط واکنش بهمدت A در دمای A r mol A مخروط واکنش افزوده شد. سپس متیل یدید (A mL) محمد A r mmol افزوده شد. سپس متیل یدید (A m mol A r mol A r mmol A r mod A r mode a واکنش بهمدت A در دمای D° · بهصورت قطره قطره به مخلوط واکنش افزوده شد. سپس متیل یدید (A r mol A r mode A

ترکیب ۳،۱ – دیمتوکسی –۲،۲ – بیس(متوکسی متیل)پروپان با آزمونهای CNMR^۱، ¹³CNMR و FT-IR شناسایی شد و نتیجهها در ادامه ارایه شده است.

 $\label{eq:FT-IR} $$ FT-IR (v_{max}/cm^{-1}): Y^T (C-H, sp^3), YFD (CH_2), YTD (CH_3), $$ YT- (C-C), YT-1YD (C-O), YD (C-O-C). $$ FT-IR (v_{max}/cm^{-1}): YD (V-O-C). $$ FT-IR (v_{max}/cm^{-1}): YD (v_$

 1HNMR (d_H(ppm), CDCl_3, F++ MHz): 7/72 (17H, s, CH_3), 7/72 (AH, s, CH_2).

 $\label{eq:linear} ^{13}CNMR~(\delta_C(ppm), CDCl_3, \texttt{f} \bullet \bullet ~ MHz): \texttt{YT/} \bullet \texttt{f}~(\texttt{f} C, \, s, \, CH_2),$ $\texttt{ag/ft}~(\texttt{f} C, \, s, \, CH_3), \, \texttt{f}\texttt{a/} \bullet \texttt{t}~(\texttt{f} C, \, s, \, C).$

سنتز ترکیب تترا - اتری ۵،۵- بیس(متوکسیمتیل)-۳، ۱- دیاکسان (ID-2)

به بالن کاملاً خشک و هوازدایی شده با گاز نیتروژن خشک دارای مگنت، نخست هیدریدسدیم (۳/۰۶ mmol، ۰/۰۷۴ و تتراهیدروفوران خشک (۳L) افزوده شد. سپس به محتویات بالن، محلول

۱٬۹۰ دی اکسان –۵٬۵– دی متانول (g ۲/۱۵ ، ۱/۰۲ mmol) در تتراهیدروفوران (mL ۲) به صورت قطره قطره، در مدت زمان ۱۰ min و در دمای $^{\circ}$ ۰ افزوده شد. پس از آن مخلوط واکنش ۲ در دمای محیط همزده شد. متیل یدید (mmol، ۰/۲۶ mL) در دمای $^{\circ}$ ۰ به صورت قطره قطره به مخلوط واکنش افزوده شد. پس از آن مخلوط واکنش به مدت ۲ ۵ در دمای $^{\circ}$ ۳ همزده شد. پس از استخراج مخلوط واکنش با دی اتیل اتر، ترکیب تترا – اتری استخراج شده مخلوط واکنش با دی اتیل اتر، ترکیب درصد فاز متحرک هگزان – با سدیم سولفات خشک و صاف شد. سیال زرد رنگ به دست آمده، از ستون کروماتوگرافی سیلیکاژل با ترکیب درصد فاز متحرک هگزان – اتیل استات (۲/۰ : ۴/۴) عبور داده شد، تا فراوردهای جانبی از فراورده اتیل مورد نظر جدا شوند. سرانجام ترکیب ۵۵– بیس(متوکسی متیل)– اسلی مورد نظر جدا شوند. سرانجام ترکیب ۵۵– بیس(متوکسی متیل)– املی مورد نظر جدا شوند. سرانجام ترکیب ۵۵– بیس(متوکسی متیل)–

ترکیب ۵٬۵– بیس(متوکسیمتیل)–۳۰۱– دیاکسان با آزمونهای ¹³CNMR¹، FT-IR و FT-IR شناسایی شد و نتیجهها در ادامه ارایه شده است.

FT-IR (v_{max}/cm^{-1}) : TLFT (C-H, sp³), 1FFD (CH₂), 1TVD (CH₃), 1···-1TT· (C-O), 9TD (C-O-C).

¹HNMR (δ_{H} (ppm), CDCl₃, $\mathcal{F} \cdot \mathcal{I}$ MHz): $\mathcal{F}/\mathcal{V}\mathcal{I}$ (\mathcal{F} H, s, CH₂^a), \mathcal{V}/\mathcal{F} (\mathcal{F} H, s, CH₂^d), \mathcal{V}/\mathcal{V}) (\mathcal{F} H, s, CH₂^b), $\mathcal{V}/\mathcal{F}\mathcal{F}$ (\mathcal{F} H, s, CH₃^e).

¹³CNMR ($\delta_{C}(ppm)$, CDCl₃, $\mathcal{F} \cdot \mathcal{M}Hz$): $\mathcal{F} \cdot \mathcal{F} (\mathcal{N}, s, CH_{2}^{a})$, $\mathcal{V} \cdot \mathcal{N} (\mathcal{T}C, s, CH_{2}^{d})$, $\mathcal{F} \cdot \mathcal{F} \cdot \mathcal{K} (\mathcal{T}C, s, CH_{2}^{b})$, $\Delta \cdot \mathcal{K} \cdot \mathcal{K} (\mathcal{T}C, s, CH_{3}^{c})$, $\mathcal{K} \cdot \mathcal{K} \cdot \mathcal{K}$

سنتز ترکیب تری - اتری ۱- متوکسی-۲،۲- بیس(متوکسیمتیل) بوتان (ID-3)

به بالن بهطور کامل خشک و هوازدایی شده با گاز نیتروژن خشک دارای مگنت، هیدریدسدیم (۴/۵۹ mmol، ۰/۱۱۱) و تتراهیدروفوران (۶mL) خشک افزوده شد. محتویات بالن در حال همزدن تا دمای C° ۰ سرد شد.

سپس محلول ۱،۱،۱ - تریس(هیدروکسیمتیل)پروپان (g ۰/۱۴ g ۱/۰۲mmol) در تتراهیدروفوران (۶mL) به صورت قطره قطره، در مدت زمان بیش از ۱۰ min به مخلوط واکنش افزوده شد. مخلوط واکنش بهمدت ۲h در دمای محیط همزده شد. سپس متیل یدید (۳۹ mL)، ۶/۱۵mmol در دمای C° • به صورت قطره قطره به مخلوط واکنش افزوده شد. همزدن تا رسیدن به دمای محیط ادامه یافت و پس از آن مخلوط واکنش بهمدت h در دمای C° ۳۵ همزده شد. مخلوط واكنش با حلال دى اتيل اتر استخراج شد. تركيب ترى – اترى استخراج شده نخست با سدیم کلرید و سپس با سدیم سولفات خشک شد. تركيب بهدست آمده بهوسيله دستگاه روتاري تحت فشار پايين تغلیظ شد و حلالها خارج شدند. سیال بی رنگ بهدست آمده، از كروماتوگرافى ستونى سيليكاژل با فاز متحرك هگزان – اتيل استات (۲/۱ : ۴/۹) عبور داده شد، تا فراوردهای جانبی از فراورده اصلی مورد نظر جدا شوند. سرانجام تركيب ۱- متوكسى-۲،۲- بيس(متوكسى-متیل)بوتان بهصورت سیال روغنی بیرنگ با بازده ۹۸٪، خلوص ۹۶/۷۸ ٪ و چگالی ۸۹ g/mL بهدست آمد [۴۲] (شکل ۳).

ترکیب ۱- متوکسی-۲،۲- بیس(متوکسیمتیل)بوتان با آزمونهای ¹³CNMR، HNMR و FT-IR شناسابی شد و نتیجهها در ادامه ارایه شده است.

 $\label{eq:FT-IR} \begin{array}{ll} (v_{max}/cm^{-1}) & \mbox{tr} \mathcal{AFA} & (C-H, \ sp^3), \ \mbox{tr} \mathcal{AA} & (CH_2), \\ \mbox{tr} \mathcal{AA} & (CH_3), \ \mbox{tr} \mathcal{AA} & (C-C), \ \mbox{tr} \mathcal{AA} & (C-O-C). \end{array}$

¹³CNMR ($\delta_{C}(ppm)$, CDCl₃, $f \cdot \cdot MHz$): $\forall f'/f \in (fC, s, CH_2^b)$, $\Delta q/f q$ (fC, s, CH₃^a), $ff/\Lambda q$ (1C, s, C^c), ff/q f (1C, s, CH₂^d), f/β (1C, s, CH₃^e).

سنتز ترکیب هپتا - اتری (ID-4)

به بالن به طور کامل خشک و هوازدایی شده با گاز نیتروژن خشک دارای مگنت، نخست سدیم هیدرید (۱۲۳۲ می ۱۸ ۹۳) و تتراهیدروفوران خشک (۱۲ mL) افزوده شد. محتویات بالن در حال همزدن تا دمای C° ۰ سرد شد.

شکل ۵. روش سنتز ترکیب ۱–(۲۰۲– بیس(متوکسی متیل)بوتوکسی)–۲۰۲– بیس(متوکسیمتیل)بوتان (ID-5).

سپس محلولی از دیپنتااریتریتول (g ۲۶/۰ ،۱۰۳ ۱/۰۲) در حلال تتراهیدروفوران (۲ mL) به صورت قطره قطره، در مدت زمان بیش از Trina به مخلوط واکنش افزوده شد. پس از آن مخلوط واکنش به آرامی به دمای محیط رسید و ۲ در دمای محیط همزده شد. متیل یدید (۲ mmol، ۰/۷۸ mL) در دمای $^\circ$ به صورت قطره قطره متیل یدید (۲/۰ mmol، ۰/۷۸ mL) در دمای $^\circ$ به صورت قطره قطره به مخلوط واکنش افزوده شد. همزدن تا رسیدن به دمای محیط ادامه یافت سپس مخلوط واکنش به مدت ۲ ۵ در دمای $^\circ$ ۳۵ همزده شد. سپس مخلوط واکنش به مدت ۲ ۵ در دمای $^\circ$ ۳۵ همزده شد. سپس مخلوط واکنش با دی اتیل اتر استخراج شد. ترکیب هپتا – اتر سپس مخلوط واکنش با دی اتیل اتر استخراج شد. ترکیب هپتا – اتر استخراج شده با سدیم سولفات خشک و سپس فیلتر شد. سیال بیرنگ همزان – اتیل استات (۲/۰: ۰/۲) عبور داده شد، تا فراوردهای جانبی هرزان – اتیل استات (۲/۰: ۰/۲) عبور داده شد، تا فراوردهای جانبی از فراورده اصلی مورد نظر جدا شوند. سرانجام ترکیب هپتا – اتری به صورت سیال روغنی بی رنگ با بازده ۲۸٪، خلوص ۱۹/۶۴ ٪ و چگالی L ع/۱ مرا (۹/۱ یا ۲).

ترکیب هپتا–اتر ۳،۱– دیمتوکسی –۲–((۳– متوکسی –۲۰۲– بیس (متوکسیمتیل)پروپوکسی)متیل) –۲– (متوکسیمتیل)پروپان با آزمونهای CNMR^۱، HNMR^۱ و FT-IR شناسایی شد و نتیجهها در ادامه ارایه شده است.

¹HNMR (δ_H (ppm), CDCl₃, $\mathfrak{f} \cdot \cdot MHz$): $\mathfrak{P}/\mathfrak{T} \Lambda$ ($\mathfrak{I} \mathcal{F} H$, s, CH₂^b), $\mathfrak{P}/\mathfrak{T} \Lambda$ ($\mathfrak{I} \Lambda H$, s, CH₃^a).

 $^{13}CNMR~(\delta_C~(ppm),~CDCl_3,~\ref{homolog},~HHz):~\ref{homolog}$ (AC, s, $CH_2{}^b),~ aq/\ef{rescaled}$ (FC, s, $CH_3{}^a),~fa/\ef{rescaled}$ (YC, s, $C^c)$.

سنتز ترکیب پنتا - اتری ۱-(۲،۲- بیس(متوکسیمتیل)بوتوکسی)-۲،۲- بیس(متوکسیمتیل)بوتان (ID-5)

به بالن به طور کامل خشک و هوازدایی شده با گاز نیتروژن خشک دارای مگنت، نخستسدیم هیدرید (۶/۱۲ mmol، ۰/۱۴۸ g) و تتراهیدروفوران خشک (۸ mL) افزوده شد. محتویات بالن در حال همزدن تا دمای C°۰ سرد شد. سپس محلول دی(تری-متیلول پروپان) (۱/۰۲ mmo۱، ۰/۲۶ g) در تتراهیدروفوران (۸ mL) به صورت قطره قطره، در مدت زمان ۱۰ min به مخلوط واکنش افزوده شد. پس از آن مخلوط واکنش بهمدت h ۲ در دمای محیط همزده شد. سپس متیل یدید (۸/۲ mmol ، ۰/۵۲ mL) در دمای °C د بهصورت قطره قطره به مخلوط واكنش افزوده شد. همزدن تا رسيدن به دمای محیط ادامه یافت و پس از آن مخلوط واکنش بهمدت h ۵ در دمای C° ۳۵ همزده شد. سپس مخلوط واکنش با دی اتیل اتر استخراج شد. پنتا - اتر استخراج شده با سديم سولفات خشک و پس از آن صاف شد. سیال بیرنگ بهدست آمده، از ستون کروماتوگرافی با ترکیب درصد فاز متحرک هگزان – اتیل استات (۴/۲ : ۰/۸) عبور داده شد، تا فراوردهات جانبی از فراورده اصلی مورد نظر جدا شوند. در سرانجام بوتوکسی)-۲،۲ بیس(متوکسیمتیل)بوتان بهصورت سیال روغنی بیرنگ با بازده ۹۳٪، خلوص ۹۵/۷۶٪ و چگالی ۰/۹۲ g/mL بهدست آمد [۴۴] (شکل ۵).

ترکیب پنتا – اتر ۱–(۲۰۲ بیس(متوکسیمتیل)بوتوکسی)–۲، ۲– بیس(متوکسیمتیل)بوتان با آزمونهای HNMR^۱، ¹³CNMR و FT-IR شناسایی شد و نتیجهها در ادامه ارایه شده است.

 $\label{eq:FT-IR} \begin{array}{l} (v_{max}/cm^{-1}) \colon \mbox{TLD} & (C-H,\,sp^3), \mbox{TFD} & (CH_2), \\ \mbox{TVD} & (CH_3), \mbox{TV} & (C-C), \mbox{TLD} & (C-O), \mbox{FF} & (C-O-C). \end{array}$

$$\label{eq:homoson} \begin{split} ^{l}HNMR~(\delta_{H}(ppm),CDCl_{3},\texttt{f} \boldsymbol{\cdot} \boldsymbol{\cdot} MHz) \boldsymbol{:}~\texttt{T/Tf}~(\texttt{1TH},s,CH_{3}^{a}),\\ \texttt{T/1F}~(\texttt{AH},s,CH_{2}^{b}),\texttt{T/1f}~(\texttt{fH},s,CH_{2}^{d}),\texttt{1/T}\boldsymbol{\cdot}~(\texttt{fH},q,CH_{2}^{e}),\\ \boldsymbol{\cdot}/\texttt{YY}~(\texttt{FH},t,CH_{3}^{f}). \end{split}$$

¹³CNMR (δ_{C} (ppm), CDCl₃, $f \cdot \cdot MHz$): $\forall T/f \setminus (fC, s, CH_3^a)$, $\forall 1/1 f$ (fC, s, CH_2^b), $\delta q/T \cdot (TC, s, CH_2^d)$, $fT/1 \delta$ (TC, s, C^c), $TT/\cdot \mathcal{F}$ (TC, s, CH_2^e), $Y/\mathcal{F} \cdot (TC, s, CH_3^f)$.

تهیه کاتالیستهای زیگلر - ناتا

یک راکتور (۵۰۰ mL) شیشهای دوجداره مجهز به ورودی و خروجی روغن و همزن مکانیکی، min ۳۰ تحت جریان گاز نیتروژن قرار داده شد. سپس در دمای C° ۲۰– اداکت منیزیم کلرید (g ۵، ۲۲/۸ mmol)، هپتان نرمال (۷۰ mL) و تیتانیوم تتراکلرید (۲۰ mL) ۱۸۲/۴ mmol) به راکتور افزوده شد. مخلوط واکنش در حال همزدن تا دمای C° ۶۰ گرم شد و مقدار مورد نظر از الکترون دهندهی درونی به راکتور افزوده شد. دمای راکتور تا C° ۷۵ افزایش یافت و بهمدت ۲ h در این دما همزده شد و سپس کاتالیست با تولوئن شستشو داده شد. سپس تیتانیوم تتراکلرید (۹۱/۲ mmol، ۱۰ mL) و حلال تولوئن (V۵mL) به راکتور افزوده شد و مخلوط واکنش به مدت ۱ h در دمای C° ۱۱۰ قرار داده شد. سپس مرحلههای شستشو آغاز و کاتالیست با تولوئن (۲۰۰ mL) و هگزان (۳۰۰ mL) شسته شد [۴۵، ۴۶]. پس از پایان شستشوها پودر کاتالیست تحت جریان گاز نیتروژن خشک و درون جعبهی دستکشدار به ظرف ویژه نگهداری کاتالیست منتقل شد (Cats-ID 1-5). به منظور بررسی نقش الکتروندهندههای درونی در كاتاليستهاي زيگلر – ناتا، كاتاليست زيگلر – ناتا بدون الكترون دهندهي درونی (Cat-0) نیز تهیه شد.

پلیمریزاسیون پروپیلن

پلیمریزاسیون پروپیلن در راکتور با جنس استیل ۲/۵ لیتری مجهز به سامانه کنترلکنندهی دما و همزن مکانیکی پارویی انجام شد. دما و فشار راکتور روی صفحهی نمایشگر تنظیم شد. همه مرحلهها بهدلیل حساس بودن ترکیبها به رطوبت و اکسیژن تحت جریان گاز نیتروژن انجام شد. پیش از آغاز پلیمریزاسیون نخست سوسپانسیون کاتالیست به صورت زیر تهیه شد:

پودر کاتالیست (۱۰ mg) به محلول دارای هگزان (۱۰۰ mL) و کمککاتالیست تری اتیل آلومینیوم (۱۰/۵ mL، ۱۰/۸ در هگزان) افزوده شد.

نخست سوسپانسیون کاتالیست تحت فشار گاز نیتروژن به درون راکتور تزریق شد. سپس بهترتیب هیدروژن (۲bar) و پروپیلن (۲/۳L) تزریق شد. پلیمریزاسیون بهمدت ۲ h در دمای C° ۷۰ و فشار کل ۳۵ ۳۰ با دور همزن ۳۰۰ rpm انجام شد. پس از پایان واکنش پلیمریزاسیون، پروپیلن باقیمانده از راکتور خارج و راکتور تا دمای محیط سرد شد. سرانجام پلیمر تولید شده در آون خشک و توزین شد.

آزمونهای شناسایی کاتالیستهای زیگلر - ناتا

شناسایی کاتالیستهای دارای الکتروندهندههای درونی اتری گوناگون با نسبتهای مولی ID/Mg بهینه (این کاتالیستها دارای بالاترین فعالیت و پلیپروپیلنهای تولید شده با اُنها بالاترین مقدار ایزوتاکتیسیته را دارند.)، کاتالیست صنعتی زیگلر– ناتا دارای الكترون دهندهى درونى دى ايزوبوتيل فتالات و كاتاليست بدون الکتروندهندهی درونی با آزمونهای شناسایی شیمیایی انجام شد. تعیین مقدارهای تیتانیوم، منیزیم و کلر در کاتالیست پارامتری مهم برای ارزیابی فعالیت و تعیین ظرفیت پذیرش کاتالیست است. بهطورمعمول این مقدارها بهصورت غلظت (mmol/l) گزارش می شوند. برای تعیین این مقدارها، نخست کاتالیست در سولفوریک اسید حل شد و فلزهای استخراج شدند (مرحلهی هضم^۱). غلظت تیتانیوم پس از واکنش با سولفوریک اسید و هیدروژن پراکسید، بهوسیله اسپکتروفتومتری فرابنفش – مرئی در طول موج ۴۱۰ nm اندازه گیری شد (۴۸، ۴۷). مقدار منیزیم بهوسیله تیتراسیون کمپلکسومتری [۴۷] با تیترانت EDTA در حضور معرف اریوکروم بلاک T، و مقدار کلر بهوسیله پتانسیومتری با تیترانت نقره نیترات (AgNO₃) تعیین شد.

آزمونهای شناسایی پلیپروپیلنها

شناسایی پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیستهای دارای الکتروندهندههای درونی اتری گوناگون با نسبتهای مولی ID/Mg بهینه، کاتالیست صنعتی زیگلر – ناتا و کاتالیست بدون الکتروندهندهی درونی با استفاده از روشهای تعیین مقدار پلیپروپیلن محلول در زایلن، کروماتوگرافی ژل تراوایی، گرماسنجی پویشی تفاضلی و تعیین شاخص جریان مذاب انجام شد.

تعیین مقدار پلی پروپیلن محلول در حلال اورتوزایلن (۲،۱- دیمتیل بنزن)

امروزه روش متبلور کردن با حلال اورتوزایلن برای اندازه گیری مقدار پلیمر متبلور به کار برده می شود. جزء ایزوتاکتیک در دمای

⁽¹⁾ Digestion step

اتاق در حلال اورتوزایلن، پس از انحلال گرم، دوباره متبلور می شود. این ضریب به صورت درصد وزنی پلیمر نامحلول در حلال اورتوزایلن محاسبه می شود (% .wt). اجزای محلول در حلال اورتوزایلن شامل زنجیرهای اتاکتیک و الیگومرها هستند در صورتی که اجزای ایزوتاکتیک پلیمر در فاز نامحلول باقی می ماند [۴۹].

برای این منظور، نخست مقدار مشخص و توزین شده از نمونهی پلیپروپیلن در دمای C° ۱۳۵ در شرایط بازروانی در حلال اورتوزایلن حل شد. سپس در شرایط کنترل شده، دمای محلول تا C° ۱۰۰ کاهش یافت و در دمای C° ۲۵ نگهداری شد. پس از رسوب دادن پلیمرهای نامحلول، رسوب بهدست آمده با کاغذ صافی صاف شد. محلول صاف شده تحت جریان نیتروژن در آون تبخیر شد و پلیمر باقیمانده توزین شد [۵۰، ۲۸].

کروماتوگرافی ژلتراوایی (GPC)

($M_n \ end{triangle} M_w$ رایج ترین روش برای تعیین وزن مولکولی متوسط ($M_w \ end{triangle} M_w$) و توزیع وزن مولکولی (MWD) پلیمر، استفاده از روش کروماتو گرافی ژل تراوایی است. در این پژوهش مقدارها وزن مولکولی متوسط عددی (M_n)، وزن مولکولی متوسط وزنی (M_w) و توزیع وزن مولکولی پلی پروپیلنها (MWD) به وسیله دستگاه کروماتو گرافی ژل تراوایی در دمای Ω° ۱۶۰ و با استفاده از حلال ۲٬۰۲۰ – تری کلروبنزن اندازه گیری شد [۵۱ ، ۱۴]. برسنجی دستگاه با نمونه ی پلی پروپیلن استاندارد انترام شد [۵۱ ، ۴۵].

گرماسنجی پویشی تفاضلی (DSC)

این آزمون در سه سیکل و تحت جریان گاز نیتروژن (ML/min ۵۰) انجام شد. نخست نمونه از دمای \square ۵۵ تا \square ۲۰۰ با سرعت ۲۰۰۱ ° ۰ گرما داده شد و بهمدت ۵ min در این دما قرار گرفت. سپس بهمنظور متبلور شدن، از دمای \square ۲۰۰ تا \square ۵۲ با همین سرعت سرد شد و ۵ min در این دما قرار گرفت. دوباره در سیکل سوم، نمونه با سرعت ثابت ۸۰۳ این دمای در این دمای \square ۲۰۰ رسید. سپس دمای ذوب، آنتالپی ذوب، دمای تبلور، آنتالپی تبلور و درجه بلورینگی نمونههای پلی پروپیلن تعیین شد. دمای ذوب و آنتالپی ذوب در دومین سیکل

شاخص جریان مذاب (MFI)

بررسی شاخص جریان مذاب پلیمر یک آنالیز گرمایی است و بیانگر گرانروی مذاب و توزیع وزنمولکولی پلیمر است. شاخص جریان مذاب

معیاری از وزنمولکولی پلیمر است و مقدار جریان پذیری پلیمرهای مذاب را تحت فشار بیان میکند. شاخص جریان مذاب پلی پروپیلن بهطورمعمول بهصورت مقدار پلی پروپیلن مذاب (بر حسب گرم) که در دمای C°۲۳۰ و تحت وزنه ی ۲/۱۶ در مدت ۱۰۰ از یک روزنه (لوله موئین) با قطر و طول مشخص عبور کند، تعریف می شود. بنابراین شاخص جریان مذاب برحسب (۱۰g/min) است [۵۰].

نتيجهها و بحث

در این بخش کارایی الکتروندهندههای درونی اتری گوناگون در کاتالیستهای زیگلر – ناتا با نسبتهای مولی ID/Mg بهینه، برای پلیمریزاسیون پروپیلن مقایسه شده است.

تعیین فاصلهی اتمهای اکسیژن در الکتروندهندههای اتری

فاصلهی بین اتمهای اکسیژن در الکتروندهندههای اتری سنتز شده بهوسیله نرمافزار گوسین نسخهی 98W تعیین شد و نتیجهها بر حسب آنگستروم (Å) در جدول ۱ آورده شده است.

تعیین مقدارهای تیتانیوم، منیزیم و کلر در کاتالیستهای زیگلر - ناتا

مقدارهای تیتانیوم، منیزیم و کلر موجود در کاتالیستهای تهیه شده دارای الکتروندهندههای درونی اتری گوناگون با نسبتهای مولی ID/Mg بهینه، کاتالیست صنعتی زیگلر – ناتا و کاتالیست بدون الکتروندهندهی درونی در جدول ۲ آورده شده است. مقدار تیتانیوم در کاتالیستهای زیگلر – ناتا بهترتیب زیر کاهش مییابند:

 $\label{eq:Cat-O} \begin{array}{l} Cat-0 > Cat-Zn > Cat-ID-5 > Cat-ID-4 > Cat-ID-1 > \\ Cat-ID-2 > Cat-ID-3 \end{array}$

بیش ترین مقدار تیتانیوم، به دلیل نبود الکتروندهنده ی درونی در ساختار کاتالیست، مربوط به Cat-0 است. با افزودن الکتروندهندمهای درونی در مرحله ی تهیه ی کاتالیست ها و کوئوردینه شدن این الکتروندهنده های اتری به مرکزهای موجود در سطح MgCl2 مقدار تیتانیوم در کاتالیست کاهش مییابد. نکته ی قابل توجه این است که با افزایش تعداد اتمهای اکسیژن در الکتروندهنده های اتری، به مقدار کمتری از این الکتروندهنده ها به منظور دستیابی به نسبت بهینه ی MgCl در تهیه ی کاتالیست نیاز است. همان گونه که در جدول ۲ کرای الکتروندهنده ی درونی هپتا – اتر (Hommond) بهینه در کاتالیست دارای الکتروندهنده استفاده شد. در صورتی که برای تهیه ی کاتالیست دارای الکتروندهنده استفاده شد. در صورتی که برای تهیه ی کاتالیست دارای درونی تری – اتری (ID-4)، ای الکتروندهنده ی درونی تری – اتری استفاده شد.

جدول ۱- فاصلهی بین اتمهای اکسیژن در الکتروندهندههای اتری

در تهیهی کاتالیستهای زیگلر – ناتای دارای الکتروندهندمهای اتری، به جای استفاده از مقدارهای بیشتر الکتروندهندمهای درونی با تعداد

جدول ۲- ترکیب Cat-ZN، Cat-Zl و کاتالیستهای اتری با نسبتهای است Ma

مولى بهينه ID/Mg.								
کلر (wt. %)	منيزيم (wt. %)	تيتانيوم (wt. %)	نسبت مولی بھینہ ID/Mg	الکترون دهندههای درونی ^a (mmol)	كاتاليستها			
۵۷/۱	74/4	٣/۴	-	-	Cat-ZN ^b			
۶۳/۱	۲۷/۲	۴/۳	•	*	Cat-0			
۵۶/۰	74/4	۲/۸	•/77	4/94	Cat-ID-1			
۴۸/۶	۱۹/۰	۲/۷	٠/۴	٩/٠	Cat-ID-2			
۵۱/۸	۱٩/۴	۲/۶	•/۴۴	۱۰/۱	Cat-ID-3			
۵۶/۷	۱٩/۴	۳/۱۶	•/١٢	۲/۲۰	Cat-ID-4			
۵۵/۰	۱۶/۵	٣/٢	۰/۲۱	۴/۸	Cat-ID-5			

^aالکتروندهندههای درونی عبارتند از ID-1: ۱:۳- دیمتوکسی-۲۰۳- بیس(متوکسیمتیل) پروپان، ID-2: ۵۰۵- بیس(متوکسیمتیل)–۲۰۱- دیاکسان، ID-3: ۱- متوکسی-۲۰۲-۲۰۲- بیس(متوکسیمتیل)بوتان، ID-4: ۲۰۱- دیمتوکسی-۲–((۳- متوکسی-۲۰۲-بیس(متوکسیمتیل)پروپوکسی)متیل)–۲-(متوکسیمتیل)پروپان، ID-5: ۱-(۲۰۲-بیس(متوکسیمتیل)بوتوکسی)–۲۰۲- بیس(متوکسیمتیل)بوتان. ^d کاتالیست صنعتی زیگلر – ناتا دارای الکتروندهندهی درونی دی ایزوبوتیل فتالات.

اتمهای اکسیژن کمتر، میتوان از مقدارهای کمتر الکتروندهندههای درونی با تعداد اتمهای اکسیژن بیشتر استفاده نمود. مقدار الکتروندهندههای اتری استفاده شده در تهیهی کاتالیستهای زیگلر – ناتا بهترتیب: Cat-ID-2 > Cat-ID-3 < 2-cat-ID-3 < 2-cat-ID-3 کاهش مییابند.

تأثیر الکتروندهندههای درونی اتری گوناگون بر فعالیت کاتالیست و انحلالپذیری در زایلن پلیپروپیلنها

همان گونه که در جدول ۳ و شکل ۶ دیده می شود، با افزودن الکتروندهندهی بیرونی در پلیمریزاسیون پروپیلن مقدار فعالیت کاتالیستهای زیگلر – ناتا کاهش می یابد. کاتالیست 0-Cat بهدلیل نبود الکتروندهندههای درونی در سامانه آن بیش ترین فعالیت را دارد. با افزودن الکتروندهندههای اتری گوناگون در سامانه کاتالیست بهدلیل غیرفعال شدن تعدادی از مرکزهای فعال اتاکتیک فعالیت کاتالیست کاهش می یابد. فعالیت کاتالیستهای دارای الکتروندهندههای درونی کاهش می یابد. فعالیت کاتالیستهای دارای الکتروندهندههای درونی روپیلن به ترتیب: 3-Cat-ID ح > Cat-ID ح > Cat-ID ح > کاهش می یابند. 2-Cat-ID -2 ح در حضور الکتروندهندهی بیرونی به ترتیب: 1-Cat-ID پروپیلن به ترتیب: 3-Cat-ID -2 - 2-Cat-ID -2 کاهش می یابند. 2-Cat-ID -2 - 2 دم-ID -2 - 2 کاهش می یابند. 2-Cat-ID -2 ایش ترین فعالیت مربوط به 2-Cat-ID -2 کاهش می یابند. 2-Cat-ID -2 است و کم ترین فعالیت مربوط به 2-Cat-ID است.

كاتاليستها	الکتروندهندهی بیرونی ^d (mmol)	$\begin{array}{c} M_{\rm w} \times 10^{-4c} \\ (g/mol) \end{array}$	${ M_n imes 10^{-4c} } \ (g/mol)$	MWD ^c	MFI ^d (g/10min)	XS ^f (%)	فعالیت کاتالیست (Kg PP/g Cat)
Cat-ZN ^g	-	۲۵/۰۱	٣/٣٩	۷/۴	-	۴۳	14
	۰/٣	٣٧/٠٧	٨/٣٨	۴/۴	۴/۱	۴/۸	۱۵
- Cat-0	-	14/11	<u> </u>	٩/٣	-	۴۷	١٨/٧
	۰/٣	۱۷/۶۸	۲/۵۰	٧/١	-	۳۶	۱۶/۵
Cat-ID-1	-	21/42	۵/۰۵	۵/۴	4/4	11/1	۱۷/۲
	۰/٣	WS/SW	۶/۸۸	۵/۳	۴/۱	۵/۶	۱۶/۸
Cat-ID-2	-	۲۷/۳۶	۵/۲۲	۵/۲	۵/۱	٧/٨	١٠
	۰/٣	۲۷/۸۳	۵/۴۴	۵/۱	۴/۸	۴/۴	٨/۶
Cat-ID-3	-	78/11	۵/۰۶	۵/۳	۴/٩	۴/۱))
	۰/٣	۲۷/۷۱	۵/۴۱	۵/۱	۴/۶	۲/۹	۱۰/٣
Cat-ID-4	_	۲۵/۹۸	۳/۶۵	٧/١	۴/۸	٧/٧	۱۴/۱
	۰/٣	26/20	4/21	۶/۲	۴/۶	۴/۵	۱۲/۸
Cat-ID-5	-	۲۷/۴۰	۴/۳۱	۶/۴	۴/۶	۴/۸	١۴/٧
	۰/٣	21/12	۴/۷۶	۵/۸	۴/۴	٣/١	۶/۲۱

جدول ۳- نتیجههای شناسایی پلی پروپیلنهای تولید شده با Cat-D، Cat-ZN و کاتالیستهای اتری بهینه.

^a شرایط پلیمریزاسیون: کاتالیست (N mg)، پروپیلن (I ۲/۱)، فشار (۳۰ bar)، هیدروژن (۲ bar)، ۲۴/۲ (TEA/ED ، زمان (۲ h) و دما (۲° (۷°). ^d سیکلوهگزیلمتیل دی-متوکسی سیلان. ^c وزنمولکولی متوسط عددی (Mn)، وزنمولکولی متوسط وزنی (Mw)، توزیع وزنمولکولی (MWD). ^bشاخص جریان مذاب، ^f انحلال پذیری در زایلن، ^g کاتالیست زیگلر – ناتا دارای الکترون دهنده ی درونی دی ایزوبوتیل فتالات.

در مقایسه با الکتروندهندههای بیرونی آشکار می شود. الکترون دهندههای بیرونی تنها در پلیمریزاسیون پروپیلن با کاتالیستهای دارای الکتروندهندهی درونی قادر به ایفای نقش مؤثر خود هستند.

همان گونه که در شکل ۷ دیده می شود، پلی پرو پیلن های تولید شده با Cat-ZN در غیاب الکترون دهندهی بیرونی انحلال پذیری بالایی در زایلن دارند که با افزودن الکترون دهندهی بیرونی در پلیمریز اسیون

پروپیلن، انحلال پذیری در زایلن به صورت چشمگیری کاهش می یابد و این به معنای افزایش ایزوتاکتیسیتهی پلی پروپیلن است. مقدارهای انحلال پذیری در زایلن پلی پروپیلن های تولید شده با کاتالیست های دارای الکتروندهندههای درونی اتری گوناگون، در حضور الکتروندهندهی بیرونی و در غیاب الکتروندهندهی بیرونی به ترتیب زیر کاهش مى يابند:

Cat-ID-1 > Cat-ID-4 > Cat-ID-2 > Cat-ID-5 > Cat-ID-3Cat-ID-1 > Cat-ID-2 > Cat-ID-4 > Cat-ID-5 > Cat-ID-3

بیشترین انحلال پذیری در زایلن (کمترین ایزوتاکتیسیته) و کمترین انحلال پذیری در زایلن (بیش ترین ایزوتاکتیسیته) بهترتیب مربوط به پلی پروپیلن های تولید شده با Cat-ID-1 و Cat-ID-3 است. بیش ترین مقدار ایزوتاکتیسیته (کم ترین مقدار انحلال در زایلن) مربوط به پلیپروپیلنهای تولید شده با Cat-ID-3 و پس از آن مربوط به Cat-ID-5 است که دلیل آن می تواند مربوط به فاصله ی اتمهای اکسیژن باشد. با توجه به فاصلهی بین اتمهای اکسیژن در الکتروندهندههای اتری که با نرمافزار گوسین تعیین شده است، می توان نتیجه گرفت: هرچه فاصله های اتمهای اکسیژن در الکترون دهندههای اتری، بههم نزدیکتر باشند الکتروندهندههای اتری در کاتالیستهای زیگلر – ناتا عملکرد بهتری دارند.

فاصلهی اتمهای اکسیژن در الکتروندهندهی تری – اتری (ID-3) و در الکتروندهندهی پنتا – اتری (ID-5) بسیار نزدیک بههم هستند. ولى كمترين مقدار ايزوتاكتيسيته مربوط به الكترون دهندههاي تترا – اترى (ID-1) و (ID-4) است. در این الکتروندهندهها فاصلههای متفاوتی ز اتمهای اکسیژن دیده می شود. بنابراین می توان نتیجه گرفت که با وجود قرارداشتن همه فاصلهها در محدودهی بهینه (Å ۴–۲)، ولی نزدیک بودن تقریبی فاصله یا اتمهای اکسیژن موجود در الکترون دهندمهای اتری نيز مهم است و هر چقدر اين فاصلهها در يک الکترون دهنده بههم نزدیکتر باشند الکتروندهنده عملکردی بهتری دارد.

بنابراین در صورت (۱) بهینه بودن فاصلههای اتمهای اکسیژن و (۲) نزدیک بودن مقدارهای فاصلهی اتمهای اکسیژن در یک الکترون دهندهی دارای چندین اتم اکسیژن (بیش از دو تا)، احتمالاً الکتروندهندهی درونی مربوطه در مرحلهی تهیهی کاتالیست بهصورت یکنواخت روی پایه قرار می گیرد و منجر به توزیع یکنواخت مرکزهای فعال تیتانیوم بر پایه می شود. در پلیمریزاسیون پروپیلن، مرکزهای فعال تیتانیوم به دلیل حضور الکتروندهندمهای اتری در مجاورت خود، قادر به جایگذاری انتخابی و فضاویژهی پروپیلن در زنجیر پلیمری هستند و پلیمرهایی با ایزوتاکتیسیته ی بالا تولید می کنند.

ولى الكتروندهنده اي با فاصله هاي گوناگون اتمهاي اكسيژن، به دليل توزيع نامتقارن و غيريكنواخت روى سطح پايه، منجر به ايجاد مركزهاي تیتانیوم فعال غیرفضاویژه می شوند و در نتیجه مونومرهای پروپیلن با جهت گیری های گوناگون در زنجیر پلیمری قرار می گیرند و منجر به تولید پلیمرهایی با ایزوتاکتیسیتهی پایین میشوند.

بیشترین فعالیت کاتالیستها مربوط به Cat-ID-1 است که پلىپروپيلن، هايى با كمترين مقدار ايزوتاكتيسيته را توليد مىكند. این الکترون دهندهی درونی به دلیل داشتن فاصلهی اتمهای اکسیژن گوناگون و عدم توزيع يكنواخت الكتروندهندهها روى سطح پايه و درنتيجه توزيع غيريكنواخت مركزهاي تيتانيوم روى سطح پايه، داراي مرکزهای فعال غیرفضاویژه و اتاکتیک است و این مرکزهای فعال غيرفضاويژه موجود در كاتاليست، باوجود مقدار توليد بيشتر ولي پلي پروييلن هايي با ایزوتاکتیسیتهی پایین تولید میکنند (در مقایسه با کاتالیستهایی که مرکزهای اتاکتیک در آنها با الکتروندهندههای اتری (مانند ID-3) غیرفعال شده یا تبدیل به مرکزهای ایزوتاکتیک شده است.).

تأثير الكتروندهندههای درونی اتری گوناگون بر وزنمولکولی متوسط و توزيع وزنمولكولي پليپروپيلنها

پلی پروپیلن های تولید شده با Cat-0، با و بدون الکترون دهندهی بیرونی در پلیمریزاسیون پروپیلن، کمترین مقدار M_w و پهن *ت*رین مقدار MWD را دارند. کاتالیست صنعتی Cat-ZN در پلیمریزاسیون پروپیلن در حضور الکتروندهندهی بیرونی، پلیپروپیلنهایی با بیشترین M_w و باریکترین مقدار MWD تولید میکند. ولی Cat-ZN در پلیمریزاسیون پروپیلن در غیاب الکتروندهندهی بیرونی، در مقایسه با كاتاليستهاى داراى الكتروندهندههاى درونى اترى گوناگون، کمترین مقدار MwD و پهنترین مقدار MWD را دارند.

مقدارهای M_w پلی پروپیلن های تولید شده با کاتالیست های دارای الكتروندهنده هاى درونى اترى بدون الكترون دهندهى بيرونى بهترتيب: Cat-ID-1 > Cat-ID-5 > Cat-ID-2 > Cat-ID-3 > Cat-ID-4 کاهش می یابند. مقدارهای M_w پلی پرو پیلن های تولید شده با کاتالیستهای دارای الکتروندهندههای درونی اتری گوناگون در حضور الکتروندهندهی بیرونی در پلیمریزاسیون پروپیلن بهترتیب زیر كاهش مىيابند:

Cat-ID-1 > Cat-ID-5 > Cat-ID-2 > Cat-ID-3 > Cat-ID-4

بنابراین پلی پروپیلن های تولید شده با Cat-ID-1 و Cat-ID-4، با و بدون الکتروندهندهی بیرونی در پلیمریزاسیون پروپیلن به ترتیب دارای بیشترین و کمترین مقدار M_w هستند.

(X _c (%) ^c	$\Delta H_c (J/g)^c$	$T_c (°C)^c$	$\Delta H_m (J/g)^c$	$T_m(^{\circ}C)^{c}$	الکتروندهندهی بیرونی ^d	كاتاليستها		
۲۰/۳۳	۵۰/۰۱	۱۰۷/۴۶	۴١/٩	109/47	_	Cat-ZN ^d		
۴۰/۶۱	<i>૧۵/۶</i> ١	1.8/47	۸۴/۲۹	184/49	۰/٣			
۱۷/۴۳	57/47	۱۰۵/۰۶	۳۵/۹۸	108/88	_	Cat-0		
24/00	56/84	۱۰۵/۴۱	۵۰/۵۲	101/40	۰/٣			
٣٠/٣٩	νν/δγ	1+8/84	87/88	181/49	-	Cat-ID-1		
۳۸/۶۵	۸۳/۵۳	١٠٧/٨٧	۸۰/۰۴	181/98	۰/٣			
۳۴/۶۸	۸۱/۱۳	1+Y/97	۷۱/۸۲	۱۶۰/۷۱	_	Cat-ID-2		
۴۰/۷۸	૧ ٩/۱۱	۱ <i>۰</i> ۸/۶۲	٨۴/۴۶	183/28	۰/٣			
۳۶/۷۳	۸۲/۳۶	۱۰۹/۵۸	<u>۲</u> ۶/۰۱	181/81	-			
۴١/٩۵	٩٧/٧٢	۱۰۹/۸۸	٨۶/٨٨	180/50	۰/٣	Cat-ID-3		
۳۶/۴۳	۷۸/۴۲	<i>۱۰۶/</i> ۸۹	۲۵/۴۱	181/24	-	Cet ID 4		
۴١/٩٨	٩۶/٧۴	۱۰۸/۳۴	٨۶/٩۴	188/89	۰/٣	Cat-ID-4		
٣٣/۴٣	Y8/11	1+8/18	۶٩/۲۵	١ ۶٠/٩٩	_	Cat-ID-5		
(41/71	<i>৭১/</i> /٣	۱ <i>۰</i> ۷/۶۷	۸۵/۳۵	183/18	۰/٣			

جدول ۴- نتیجههای آزمون DSC پلی پروپیلنهای تولید شده با Cat-ZN، Cat-ZN و کاتالیستهای اتری بهینه.

^a شرایط پلیمریزاسیون: کاتالیست (T mg)، پروپیلن (۲/۳ L)، فشار (۳۰ bar)، هیدروژن (۲ bar)، ۲۴/۲ ح TEA/ED ، زمان (۲ ۲) و دما ([°]C). ^b الکتروندهنده ی بیرونی، [°] دمای ذوب (T_h)، انتالپی ذوب (ΔH_n)، دمای تبلور (C₁)، انتالپی تبلور (ΔH_n)، دمای تبلور (ΔH_n)، آنتالپی (۲ مای با الکتروندهنده ی درونی دی ایزوبوتیل فتالات.

مقدارهای MWD پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیستهای دارای الکتروندهندههای درونی اتری گوناگون در حضور الکتروندهندهی دیرونی بهترتیب: Cat-ID-4 > Cat-ID-5 > Cat-ID-1 > Cat-ID-4 > Cat-ID-3 \$ 2 % Cat-ID-3 \$

مقدارهای MWD پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیستهای دارای الکتروندهندههای درونی اتری بدون الکتروندهندهی بیرونی، بهترتیب: Cat-ID-3 < Cat-ID-5 < Cat-ID-1 > Cat-ID-3 < Cat-ID-2 مییابند. پلیپروپیلن تولید شده با کاتالیست 4-Cat-ID در مقایسه با پلیپروپیلن تولید شده با 5-Cat-ID و همچنین پلیپروپیلن تولید شده با شده با کاتالیست 1-Cat-ID در مقایسه با پلیپروپیلن تولید شده با شده با کاتالیست 1-Cat-ID در مقایسه با پلیپروپیلن تولید شده با شده با کاتالیست 1-Cat-ID در مقایسه با پلیپروپیلن تولید شده با در الکتروندهنده های اتری 5-Cal و 3-Cal موجب کاهش تعداد در الکتروندهنده مای اتری 5-DI و 3-Cal موجب کاهش تعداد در کاتالیست میشوند و در نتیجه پلیپروپیلنهایی با توزیع وزنمولکولی باریکتر تولید میکنند.

در مقایسه پلیپروپیلنهای تولید شده با کاتالیستهای دارای الکتروندهندههای درونی اتری گوناگون دیده می شود که پلیپروپیلنهای تولید شده با Cat-ID-4 پهن ترین MWD و پلیپروپیلنهای تولید شده با 2cat-ID-2 و Cat-ID-3 باریک ترین MWD را دارند. الکترون دهندههایی با فاصلههای گوناگون بین اتمهای اکسیژن (4-ID)، بهدلیل

جایگذاریهای گوناگون و متنوع روی سطوح پایه، باعث ایجاد مرکزهای تیتانیوم فعال بسیار میشوند و در نتیجه پلیپروپیلنهایی با توزیع وزنمولکولی پهن تولید میکنند.

تأثیر الکتروندهندههای درونی اتری کوناکون بر ویژگیهای حرارتی پلیپروپیلنها

پلیپروپیلن تولید شده با 0-Cat، با و بدون الکتروندهنده بیرونی، در مقایسه با پلیپروپیلنهای تولید شده با سایر کاتالیستها، ضعیفترین ویژگیهای گرمایی را دارد (جدول ۴). کاتالیست صنعتی Cat-ZN در مقایسه با کاتالیستهای دارای الکتروندهندههای درونی اتری، بدون الکتروندهندهی بیرونی، پلیپروپیلنهایی با کم ترین دمای ذوب، آنتالپی ذوب، دمای تبلور و درجهی بلورینگی تولید میکند. پلیپروپیلنهای تولید شده با 4-ID و 3-ID بهترتیب با و بدون الکتروندهندهی بیرونی دارای بیشترین درجهی بلورینگی هستند.

بهطور کلی می توان نتیجه گرفت که پلی پروپیلن های تولید شده با Cat-ID-3 بدون الکترون دهنده ی بیرونی دارای بالاترین مقدارهای ویژگیهای گرمایی هستند. البته بیش ترین دمای ذوب، در غیاب الکترون دهنده ی بیرونی، مربوط به پلی پروپیلن های تولید شده با Cat-ID-4 است. پلی پروپیلن های تولید شده با کاتالیست های

دارای الکتروندهندههای درونی اتری گوناگون در مقایسه با کاتالیست صنعتی Cat-ZN بالاترین مقدارهای ویژگیهای گرمایی را دارند. ویژگیهای گرمایی پلیپروپیلنهای تولیدشده با کاتالیستهای دارای الکتروندهندههای درونی اتری حتی در حضور الکتروندهندهی بیرونی نیز در مقایسه با کاتالیست صنعتی Cat-ZN چشمگیر است.

نتيجهگيري

پس از سنتز و شناسایی ترکیبات اتری با تعداد اتمهای اکسیژن گوناگون، این ترکیبها بهعنوان الکتروندهندههای درونی نوین در تهیهی کاتالیستهای زیگلر-ناتا به کار برده شدند. سپس پلیمریزاسیون پروپیلن با کاتالیستهای تهیه شده انجام شد. بیش ترین و کم ترین فعالیت کاتالیستها در پلیمریزاسیون پرویپلن، با و بدون الکتروندهندهی بیرونی، به ترتیب مربوط به کاتالیستهای I-DI-I و Cat-ID-2 و Cat-ID-1 است. بیش ترین و کم ترین انحلال پذیری در زایلن به ترتیب مربوط به پلی پروییلنهای تولید شده با کاتالیستهای I-DI-D و Cat-ID-2

است. بیشترین و کمترین وزنمولکولی پلیپروپیلنهای تولید شده مربوط به ICat-ID-1 و Cat-ID-1 است. پهنترین توزیع وزنمولکولی پلیپروپیلنهای تولید شده مربوط به ICat-ID-2 و باریکترین توزیع وزنمولکولی پلیپروپیلنهای تولید شده مربوط به ICat-ID-2 و Cat-ID-3 است. همچنین بیشترین درجهی بلورینگی مربوط به پلیپروپیلنهای تولید شده با ICat-ID-3 و کمترین Cat-ID-3 بلیپروپیلنهای تولید شده با ICat-ID-2 و کمترین درجهی بلورینگی مربوط به پلیپروپیلنهای تولید شده با ICat-ID-1

تاریخ دریافت : ۱۳۹۸٬۰۹٬۱۹ ؛ تاریخ پذیرش : ۱۳۹۸٬۰۹٬۱۱

مراجع

- Potapov A.G., Politanskaya L.V., The Study of the Adsorption of 1,3-Diethers on the MgCl₂ Surface, J. Mol. Catal. A: Chem., 368–369: 159-162 (2013).
- [2] Tangjituabun K., Jongsomjit B., Praserthdam P., The Role of CaO in the Ziegler-Natta Catalyst for Propylene Polymerization, *Catal. Lett.*, **109**(3): 147-152 (2006).
- [3] Credendino R., Minenkov Y., Liguori D., Piemontesi F., Melchior A., Morini G., Tolazzi M., Cavallo, L., Accurate Experimental and Theoretical Enthalpies of Association of TiCl4 with Typical Lewis Bases Used in Heterogeneous Ziegler–Natta Catalysis, *Phys. Chem. Chem. Phys.*, **19**(39): 26996-27006 (2017).
- [4] Thushara K., Gnanakumar E.S., Mathew R., Jha R.K., Ajithkumar T., Rajamohanan P., Sarma K., Padmanabhan S., Bhaduri S., Gopinath C.S., Toward an Understanding of the Molecular Level Properties of Ziegler-Natta Catalyst Support with and without the Internal Electron Donor, *J. Phys. Chem. C*, **115**(5): 1952-1960 (2010).
- [5] Mori H., Hasebe K., Terano M., XPS Study of the Interaction of Titanium Species with Internal Electron Donors on MgCl₂-Supported Ziegler Catalysts, J. Mol. Catal. A: Chem., 140(2): 165-172 (1999).
- [6] Matsuoka H., Liu B., Nakatani H., Nishiyama I., Terano M., Active Sites Deterioration of MgCl₂-Supported Catalyst Induced by the Electron Donor Extraction by Alkylaluminium, *Polym. Int.*, 51(9): 781-784 (2002).

- [7] Makwana U.C., Singala K.J., Patankar R.B., Singh S.C., Gupta V.K., Propylene Polymerization Using Supported Ziegler-Natta Catalyst Systems with Mixed Donors, J. Appl. Polym. Sci., 125(2): 896-901 (2012).
- [8] Groppo E., Seenivasan K., Barzan C., The Potential of Spectroscopic Methods Applied to Heterogeneous Catalysts for Olefin Polymerization, *Catal. Sci. Tech.*, 3(4): 858-878 (2013).
- [9] Bazhenov A.S., Denifl P., Leinonen T., Pakkanen A., Linnolahti M., Pakkanen T.A., Modeling Coadsorption of Titanium Tetrachloride and Bidentate Electron Donors on Magnesium Dichloride Support Surfaces, J. Phys. Chem. C, 118(48): 27878-27883 (2014).
- [10] Ratanasak M., Rungrotmongkol T., Saengsawang O., Hannongbua S., Parasuk V., Towards the Design of New Electron Donors for Ziegler-Natta Catalyzed Propylene Polymerization Using QSPR Modeling, *Polym.*, 56: 340-345 (2015).
- [11] Thushara K., Gnanakumar E.S., Mathew R., Ajithkumar T., Rajamohanan P., Bhaduri S., Gopinath C.S., MgCl₂·4((CH₃)₂CHCH₂OH): A New Molecular Adduct for the Preparation of TiCl_x/MgCl₂ Catalyst for Olefin Polymerization, *Dalton Trans.*, **41**(37): 11311-11318 (2012).
- [12] Gnanakumar E.S., Gowda R.R., Kunjir S., Ajithkumar T., Rajamohanan P., Chakraborty D., Gopinath C.S., MgCl₂.6CH₃OH: A Simple Molecular Adduct and its Influence As a Porous Support for Olefin Polymerization, ACS Catal., 3(3): 303-311 (2013).
- [13] Stukalov D.V., Zakharov V.A., Potapov A.G., Bukatov G.D., Supported Ziegler-Natta Catalysts for Propylene Polymerization. Study of Surface Species Formed at Interaction of Electron Donors and TiCl₄ with Activated MgCl₂, J. Catal., 266(1): 39-49 (2009).
- [14] Kumawat J., Gupta V.K., Vanka K., Donor Decomposition by Lewis Acids in Ziegler-Natta Catalyst Systems: A Computational Investigation, *Organomet.*, **33**(17): 4357-4367 (2014).
- [15] Paukkeri R., Iiskola E., Lehtinen A., Salminen H., Microstructural Analysis of Polypropylenes Polymerized with Ziegler-Natta Catalysts Without External Donors, *Polym.*, 35(12): 2636-2643 (1994).
- [16] Zhang H.-X., Lee Y.-J., Park J.-R., Lee D.-H., Yoon K.-B., Control of Molecular Weight Distribution for Polypropylene Obtained by Commercial Ziegler-Natta Catalyst: Effect of Electron Donor, *Macromol. Res.*, **19**(6): 622-628 (2011).
- [17] Andoni A., Chadwick J.C., Milani S., Niemantsverdriet H.J., Thüne P.C., Introducing a New Surface Science Model for Ziegler-Natta Catalysts: Preparation, Basic Characterization and Testing, J. Catal., 247(2): 129-136 (2007).
- [18] Capone F., Rongo L., D'Amore M., Budzelaar P.H., Busico V., Periodic Hybrid DFT Approach (Including Dispersion) to MgCl₂-Supported Ziegler-Natta Catalysts. 2. Model Electron Donor Adsorption on MgCl₂ Crystal Surfaces, J. Phys. Chem. C, 117(46): 24345-24353 (2013).
- [19] Coutinho F., Santa Maria L., Influence of Internal and External Electron-Donors on the Activity and Stereospecificity of Ziegler-Natta Catalysts, *Eur. Polym. J.*, 27(9): 987-989 (1991).

- [20] Lee J.W., Jo W.H., Chemical Structure-Stereospecificity Relationship of Internal Donor in Heterogeneous Ziegler-Natta Catalyst for Propylene Polymerization by DFT and MM Calculations, J. Organomet. Chem., 694(19): 3076-3083 (2009).
- [21] Heikkinen H., Liitiä T., Virkkunen V., Leinonen T., Helaja T., Denifl P., Solid State ¹³C NMR Characterisation Study on Fourth Generation Ziegler-Natta Catalysts, *Solid State Nucl. Magn. Reson.*, **43-44**: 36-41 (2012).
- [22] Wen X., Ji M., Yi Q., Niu H., Dong J.Y., Magnesium Chloride Supported Ziegler-Natta Catalysts Containing Succinate Internal Electron Donors for the Polymerization of Propylene, J. Appl. Polym. Sci., 118(3): 1853-1858 (2010).
- [23] Gnanakumar E.S., Thushara K., Bhange D.S., Mathew R., Ajithkumar T., Rajamohanan P., Bhaduri S., Gopinath C.S., MgCl₂.6PhCH₂OH - A New Molecular Adduct as Support Material for Ziegler–Natta Catalyst: Synthesis, Characterization and Catalytic Activity, *Dalton Trans.*, 40(41): 10936-10944 (2011).
- [24] Bazhenov A., Linnolahti M., Pakkanen T.A., Denifl P., Leinonen T., Modeling the Stabilization of Surface Defects by Donors in Ziegler-Natta Catalyst Support, J. Phys. Chem. C, 118(9): 4791-4796 (2014).
- [25] Chadwick J.C., Morini G., Balbontin G., Camurati I., Heere J.J., Mingozzi I., Testoni F., Effects of Internal and External Donors on the Regio-and Stereoselectivity of Active Species in MgCl₂-Supported Catalysts for Propene Polymerization, *Macromol. Chem. Phys.*, 202(10): 1995-2002 (2001).
- [26] Andoni A., Chadwick J.C., Niemantsverdriet H.J., Thüne P.C., A Preparation Method for Well-Defined Crystallites of MgCl₂-Supported Ziegler-Natta Catalysts and their Observation by AFM and SEM, *Macromol. Rapid Commun.*, 28(14): 1466-1471 (2007).
- [27] Andoni A., Chadwick J.C., Niemantsverdriet H.J., Thüne P.C., The Role of Electron Donors on Lateral Surfaces of MgCl₂-Supported Ziegler-Natta Catalysts: Observation by AFM and SEM, J. Catal., 257(1): 81-86 (2008).
- [28] Song B.G., Ihm S.-K., The Role of Two Different Internal Donors (Phthalate and 1,3-Diether) on the Formation of Surface Structure in MgCl₂-Supported Ziegler-Natta Catalysts and Their Catalytic Performance of Propylene Polymerization, *J. Appl. Polym. Sci.*, **131**(15): 40536-40542 (2014).
- [29] Wondimagegn T., Ziegler T., The Role of External Alkoxysilane Donors on Stereoselectivity and Molecular Weight in MgCl₂-Supported Ziegler-Natta Propylene Polymerization: A Density Functional Theory Study, J. Phys. Chem. C, 116(1): 1027-1033 (2011).
- [30] Qiao J., Guo M., Wang L., Liu D., Zhang X., Yu L., Song W., Liu Y., Recent Advances in Polyolefin Technology, *Polym. Chem.*, 2(8): 1611-1623 (2011).
- [31] Pirinen S., Pakkanen T.T., Polyethers as Potential Electron Donors for Ziegler-Natta Ethylene Polymerization Catalysts, J. Mol. Catal. A: Chem., 398: 177-183 (2015).

- [32] Marques M.D.F.V., Cardoso R.D.S., Da Silva M.G., Preparation of MgCl₂-Supported Ziegler-Natta Catalyst Systems with New Electron Donors, *Appl. Catal. A: Gen.*, **374**(1–2): 65-70 (2010).
- [33] Guo J., Hu G., Chen Z., Synthesis of Novel Electron Donors and Their Application to Propylene Polymerization, *Trans. Tianjin Univ.*, 18: 8-14 (2012).
- [34] Cavallo L., Del Piero S., Ducéré J.-M., Fedele R., Melchior A., Morini G., Piemontesi F., Tolazzi M., Key Interactions in Heterogeneous Ziegler-Natta Catalytic Systems: Structure and Energetics of TiCl₄-Lewis Base Complexes, J. Phys. Chem. C, **111**(11): 4412-4419 (2007).
- [35] Jenny C., Maddox P., Supported Polyolefin Catalysts, *Curr. Opin. Solid State Mater. Sci.*, 3(1): 94-103 (1998).
- [36] Zohuri G.H., Kasaeian A.B., Torabi Angagi M., Jamjah R., Mousavian M.A., Emami M., Ahmadjo S., Polymerization of Propylene Using MgCl₂ (Ethoxide Type)/TiCl₄/Diether Heterogeneous Ziegler–Natta Catalyst, *Polym. Int.*, 54(6): 882-885 (2005).
- [37] Toto M., Morini G., Guerra G., Corradini P., Cavallo L., Influence of 1,3-Diethers on the Stereospecificity of Propene Polymerization by Supported Ziegler-Natta Catalysts. A Theoretical Investigation on Their Adsorption on (110) and (100) Lateral Cuts of MgCl₂ Platelets, *Macromol.*, 33(4): 1134-1140 (2000).
- [38] Junting X., Linxian F., Senhui W., Shilin Y., Supported Catalyst Without External Electron Donor for Propylene Polymerization II. Tacticity Distribution and Microstructure of Polypropylene, *Chin. J. Polym. Sci.*, **16**(1): 56-61 (1998).
- [39] Wang N., Qin Y., Huang Y., Niu H., Dong J.-Y., Wang Y., Functionalized Multi-Walled Carbon Nanotubes with Stereospecific Ziegler-Natta Catalyst Species: Towards Facile in Situ Preparation of Polypropylene Nanocomposites, *Appl. Catal. A: Gen.*, **435-436**: 107-114 (2012).
- [40] Chadwick J.C., Van Der Burgt F.P., Rastogi S., Busico V., Cipullo R., Talarico G., Heere J.J., Influence of Ziegler-Natta Catalyst Regioselectivity on Polypropylene Molecular Weight Distribution and Rheological and Crystallization Behavior, *Macromol.*, 37(26): 9722-9727 (2004).
- [41] Phiwkliang W., Jongsomjit B., Praserthdam P., Synergistic Effects of the ZnCl₂-SiCl₄ Modified TiCl₄/MgCl₂/THF Catalytic System on Ethylene/1-Hexene and Ethylene/1-Octene Copolymerizations, *Chin. J. Polym. Sci.*, **32**(1): 84-91 (2014).
- [42] Zahedi R., Afshar Taromi F., Mirjahanmardi S. H., Nekoomanesh Haghighi M., Jadidi K., Jamjah R. Propylene Polymerization over MgCl₂-Supported Ziegler–Natta Catalysts Containing Tri-Ether as the Internal Donor. Adv. Poly. Tech., 37(1): 144-153 (2018).
- [43] Mirjahanmardi S. H., Taromi F. A., Zahedi R., Haghighi M. N., Effects of Various Amounts of New Hepta-Ether as the Internal Donor on the Polymerization of Propylene with and without the External Donor. *Polym. Sci., Ser. B.*, **59**(6): 639-649 (2017).
- [44] Zahedi R., Taromi F. A., Mirjahanmardi S. H., Haghighi M. N., Jadidi K., Jamjah R. New Penta-Ether as the Internal Donor in the MgCl₂-supported Ziegler-Natta Catalysts for Propylene Polymerization. *Chin. J. Polym. Sci.*, 34(3): 268-279 (2016).

- [45] Bukatov G.D., Zakharov V.A., Barabanov A.A., Mechanism of Olefin Polymerization on Supported Ziegler-Natta Catalysts Based on Data on the Number of Active Centers and Propagation Rate Constants, Kinet. Catal., 46(2): 166-176 (2005).
- [46] Wang J., Cheng R., He X., Liu Z., Tian Z., Liu B., A Novel (SiO₂/MgO/MgCl₂).TiCl_x Ziegler-Natta Catalyst for Ethylene and Ethylene/1-Hexene Polymerization, Macromol. Chem. Phys., **216**(13): 1472-1482 (2015).
- [47] Bichinho K.M., Pires G.P., Dos Santos J.H.Z., De Camargo Forte M.M., Wolf C.R., Determination of Mg, Ti and Cl in Ziegler-Natta Catalysts by WDXRF, Anal. Chim. Acta, **512**(2): 359-367 (2004).
- [48] Taniike T., Funako T., Terano M., Multilateral Characterization for Industrial Ziegler-Natta Catalysts Toward Elucidation of Structure-Performance Relationship, J. Catal., 311: 33-40 (2014).
- [49] Lima A., Azeredo A.P., Nele M., Liberman S., Pinto J.C., Synthesis and Characterization of Diolefin/Propylene Copolymers by Ziegler-Natta Polymerization, Macromol. Symp., 344(1): 86-93 (2014).
- [50] Salakhov I., Batyrshin A., Sergeev S., Bukatov G., Barabanov A., Sakhabutdinov A., Zakharov V., Gilmanov K.K., Polymerization of propylene in liquid Monomer Using State-of-the-Art High-Performance Titanium-Magnesium Catalysts, Catal. Ind., 6(3): 198-201 (2014).
- [51] Li P., Tu S., Xu T., Fu Z., Fan Z., The Influence of Combined External Donor and Combined Cocatalyst on Propylene Polymerization with a MgCl2-Supported Ziegler-Natta Catalyst in the Presence of Hydrogen, J. Appl. Polym. Sci., 132(12): 41689-41696 (2015).
- [52] Chang H., Li H., Zheng T., Zhou Q., Zhang L., Hu Y., The Effects of New Aminosilane Compounds as External Donors on Propylene Polymerization, J. Polym. Res., 21(9): 1-11 (2014).
- [53] Chang H., Li H., Zheng T., Zhang L., Yuan W., Li L., Huang H., Hu Y., Characterization of the Effects of the C/N Mixed External Donors on the Stereo-Defects Distribution of Polypropylene by Successive Self-Nucleating and Annealing and ¹³C-NMR Techniques, J. Polym. Res., 20(8): 1-8 (2013).
- [54] Zhou Q., Zheng T., Li H., Li Q., Zhang Y., Zhang L., Hu Y., Effects of Some New Alkoxysilane External Donors on Propylene Polymerization in MgCl₂-Supported Ziegler-Natta Catalysis, Ind. Eng. Chem. Res., 53(46): 17929-17936 (2014).
- [55] Shin Y.-J., Zhang H.-X., Yoon K.-B., Lee D.-H., Preparation of Ultra-High Molecular Weight Polyethylene with MgCl₂/TiCl₄ Catalysts: Effect of Temperature and Pressure, Macromol. Res., **18**(10): 951-955 (2010).